

EVROPSKÉ ENERGETICKÉ PRÁVO: VYBRANÉ NOVINKY ZIMNÍHO ENERGETICKÉHO BALÍČKU*

JIŘÍ POKORNÝ

Abstract: European Energy Law: Selected Winter Energy Packages

The aim of this article is to briefly introduce the latest results of the European legislative process, the so-called winter package, in particular focusing on active consumers and capacity mechanisms, and put everything in context. At the end of the article there is a brief reflection on the appropriate way of incorporating changes into the Czech legal order and the attitude towards the energy union being built.

Keywords: winter energy package; prosumer; aggregation; capacity mechanisms

Klíčová slova: zimní energetický balíček; aktivní spotřebitel; agregace; kapacitní mechanismy

DOI: 10.14712/23366478.2019.32

1. ÚVOD

Evropská unie je světovým leaderem v oblasti odpovědného přístupu k životnímu prostředí, globálním problémům s ním spojeným, klimatickou změnu nevyjímaje a toto vše zohledňuje ve vytvářené legislativě, včetně oblasti energetiky. Tato legislativní činnosti má samozřejmě základ v primárním právu, kdy téma energetiky a životního prostředí jsou obsaženy ve Smlouvě o fungování Evropské unie, konkrétně v hlavě XX. se zabývá životním prostředím a hlava XXI. energetikou. Přestože obě oblasti jsou řazeny mezi sdílené kompetence mezi Unii a členské státy, rozsah normotvorby a přijímání pro státy závazných dokumentů (jako jsou rozhodnutí Komise), v oblasti energetiky jednoznačně bobtná a rychlost přijímání aktů se zvyšuje. Vzhledem k představenému projektu energetické unie a přijatým koncepčním dokumentům¹, toto do jisté míry pochopitelné, byť přístup členský států k otázce dalšího stupně integrace v energetice nejednotný. Tento přístup si autor dovoluje shrnout jako: „Všichni chtějí bonusy, které energetická unie nabízí, nikdo si nechce nechat zasahovat

* Tento příspěvek byl vytvořen s pomocí prostředků alokovaných v programu Progres Q02. Základem článku je příspěvek přednesený na konferenci Mířníky práva v stredoeurópskom priestore 2019 v rámci sekce Environmentálneho práva s podtitulem: *Lawmaking in the area of environmental protection: The role of the international community, the European Union, states or self-government?*

¹ Evropa 2002, Evropa 2030, Evropa 2050.

do energetického mixu a nikdo si není jistý, kdo by měl nést náklady.“ Základy pro budoucí energetickou unii jsou však vytvářeny již nyní, prostřednictvím nástrojů, které jsou k dispozici ve stávajících mantinelech a bez změny primárního práva EU.² Cílem tohoto článku je stručně představit poslední výsledky evropského legislativního procesu, tzv. zimní balíček, zejména se zaměřením na aktivního spotřebitele a kapacitní mechanismy, a vše toto uvést do patřičných souvislostí. V závěru článku se objevuje krátké zamyšlení se nad vhodným způsobem zapracování změn do českého právního řádu a postoji k budované energetické unii.

2. VÝVOJ OD ROKU 1992

Od přijetí první liberalizační směrnice³ v roce 1992 uběhlo letos již 27 let. Za tu dobu došlo ve věci energetického trhu, přístupu ke službám v energetice a důležitosti zajištění energetické bezpečnosti k obrovskému posunu. Od roku 2004 jsou předpisy upravující energetiku vydávány ve formě tzv. balíčků (II. balíček 2004, III. „liberalizační“ balíček 2007, klimatický balíček 2008), které v sobě zahrnují změny nejvýznamnějších energetických směrnic a nařízení. Kromě samotného vývoje energetického trhu, snahu o jeho maximální propojení ve smyslu vytváření jednotného trhu, došlo postupně k prolínání klimatické politiky EU do tohoto, z hlediska produkce skleníkových plynů, klíčového odvětví. Klimatické závazky EU se prolínají na úrovni koncepčních⁴ dokumentů Evropa 2020, Evropa 2030 či Roadmap: Evropa 2050, a dále též plynou z mezinárodních závazků EU. Evropská unie je smluvní stranou Pařížské dohody z roku 2015, přičemž pro splnění cílů dohody, tedy nepřekročení průměrné globální teplotní změny o +2 °C má dojít primárně prostřednictvím snížení emisí skleníkových plynů. Mechanismus, prostřednictvím kterého má ke snižování emisí dojít, jsou tzv. vnitrostátně stanovené příspěvky,⁵ které právně vychází z článku 4 Pařížské dohody a předpokládá se, že všechny členské státy při stanovování výše příspěvků (tedy množství snížení), budou tyto stanovovat ambiciózně (článek 3). Otázka jejich nastavení za EU je řešena jednotně, má původ v článku 20, kdy EU je z hlediska terminologie Dohody „organizací regionální hospodářské integrace“, a tedy podle odst. 2 čl. 20, věty druhé „*V případě organizace regionální hospodářské integrace s jedním nebo více členskými státy, které jsou smluvními stranami této dohody, rozhodne taková organizace a její členské státy o tom, jak si rozdělí odpovědnost za plnění závazků podle této dohody. V takových případech tato organizace a její členské státy nebudou oprávněny uplatňovat práva podle této dohody souběžně.*“⁶

² Tedy bez reformy článku 192 SFEU.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh a elektřinu.

⁴ Byť o jejich povaze lze diskutovat.

⁵ V originále dohody se používá termín NDCs – Nationally Determined Contributions. Originální znění anglického textu úmluvy [online] [3. 6. 2019], dostupné na: https://unfccc.int/files/meetings/paris_nov_2015/application/pdf/paris_agreement_english_.pdf.

⁶ Pařížská dohoda v českém překladu [online] [3. 6. 2019], dostupné na: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/parizska_dohoda/\\$FILE/OEOK-Cesky_preklad_dohody-20160419.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/parizska_dohoda/$FILE/OEOK-Cesky_preklad_dohody-20160419.pdf).

Tyto cíle se tak prolnuly do strategie Evropa 2030,⁷ která se následně upravila právě prostřednictvím zimního energetického balíčku.

3. ZIMNÍ ENERGETICKÝ BALÍČEK

„Čistá energie pro všechny Evropany“, je název zatím posledního, IV. energetického balíčku. Soubor legislativních dokumentů je též znám pod názvem „zimní energetický balíček“ a po svém březnovém schválení v evropském parlamentu byl schválen Evropskou radou 23. 5. 2019.⁸ Po stránce předpisů, kterých se dotýká, se balíček skládá z:

- revidovaného Nařízení evropského parlamentu a rady o vnitřním trhu s elektřinou,
- revidovaného Nařízení evropského parlamentu a rady o zřízení Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů,
- Nařízení evropského parlamentu a rady o rizikové připravenosti v odvětví elektřiny a zrušení směrnice 2005/89/ES,
- Směrnice Evropského parlamentu a rady o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU,⁹
- Nařízení evropského parlamentu a rady 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018, o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013,
- Směrnice evropského parlamentu a rady 2018/844 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické účinnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti,
- revidovaná Směrnice evropského parlamentu a rady 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů,
- Směrnice evropského parlamentu a rady 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti, (dále jen „revidovaná směrnice o energetické účinnosti“).^{10,11}

⁷ Ty původně předpokládaly, že do roku 2030 dojde ke snížení emisí skleníkových plynů o 40 % oproti roku 1990, energetická účinnost se zvýší na 30 % a podíl energie vyrobené z obnovitelných zdrojů bude 27 %.

⁸ VRBOVÁ, Z. Čtvrtý energetický balíček oficiálně schválen [online] [5. 6. 2019] dostupné na: <https://oenergetice.cz/evropska-unie/ctvrtý-energeticky-balicek-oficialne-schvaleni/>.

⁹ Uvedené akty čekají nyní na svou publikaci v Úředním věstníku Evropské unie.

¹⁰ Clean energy for all Europeans, oficiální stránky Evropské komise [online] [5. 6. 2019], dostupné na: <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-strategy-and-energy-union/clean-energy-all-europeans>.

¹¹ Případně by bylo možné pro úplnost jako relevantní dokumenty k zimnímu energetickému balíčku (byt' jádro je tvořené výčtem výše) přiřadit ještě dva z oblasti ekodesignu, a sice Sdělení komise: Pracovní plán pro ekodesign na období 2016–2019, COM (2016) 773 a Nařízení Komise 2016/2281 ze dne 30. listopadu 2016, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, pokud jde o požadavky na ekodesign ohříváčů vzduchu, chladicích zařízení, vysokoteplotních procesních chladičů a ventilátorových konvektorů

Tento impozantní výčet legislativy zimního energetického balíčku se dá shrnout i do několika čísel a pojmů, umožňujících si představit budoucí vývoj evropské energetiky. Nejprve co se týče čísel, v důsledku jeho přijetí došlo k revizi klimatických cílů po roce 2020, kdy v absolutních číslech by mělo dojít k navýšení procentuálního zastoupení ve všech klíčových oblastech. Závazně tedy by mělo dojít k zvýšení energetické účinnosti na 32,5 % a podílu výroby z obnovitelných zdrojů na úrovni 32 %. V důsledku toho je předpokládáno též snížení emisí skleníkových plynů, odhadované na 45 % oproti roku 1990. V obecné rovině směřování je zimní energetický balíček dokumentem, který nás má posunout k decentralizované, uhlík opouštějící, odolnější a pro zákazníky příznivější energetice.

4. AKTIVNÍ ZÁKAZNÍK

V souvislosti s přijetím balíčku je třeba se věnovat i některým českému právu dosud neznámým nebo nepříliš používaným pojmům. První z nich je prosumer, kombinace spotřebitele (consumer) a výrobce (producer), přičemž do češtiny je předkládán jako aktivní zákazník. Z hlediska definice dle čl. 2 bodu 8) Směrnice o společných pravidlech pro trh s elektřinou, se jedná o: *„konečného zákazníka nebo skupinu společně jednajících konečných zákazníků, kteří spotřebovávají nebo skladují elektřinu vyrobenou ve svých vlastních prostorách umístěných ve vymezených hranicích, anebo pokud to členský stát povolí, v jiných prostorách, nebo kteří prodávají elektřinu vyrobenou z vlastních zdrojů, či se účastní programů flexibility nebo energetické účinnosti, za předpokladu, že uvedené činnosti nepředstavují jejich hlavní obchodní nebo profesionální činnost“*.

Věcně se jedná o zákazníka, který si pořídil svou vlastní výrobu, díky které má částečnou energetickou soběstačnost, ovšem nesmí se jednat o jeho hlavní obchodní činnost. Zajímavé na uvedeném konstraktu je, že do této kategorie spadnou jak ti, kteří přebytky své produkce prodávají na energetickém trhu, stejně jako ty, kteří ji pouze skladují a spotřebovávají bez možnosti dalšího prodeje (typicky solární instalace s bateriovým úložištěm). Dále to, že se může jednat i o skupinu jednající společně, tedy určité energetické společenství. Kromě aktivních zákazníků, se novinky týkají samozřejmě též zákazníků klasických, kdy je snaha o jejich co největší zapojení do služeb a umožnění čerpání co nejvíce benefitů energetického trhu. Tomu ostatně odpovídá i znění bodu 39 důvodů přijetí směrnice, který uvádí: *„Všechny skupiny zákazníků... by měly mít přístup na trhy s energií za účelem obchodování se svou flexibilitou a elektřinou vyrobenou z vlastních zdrojů. Zákazníci by měli mít možnost plně využívat výhod agregace výroby a dodávek ve větších regionech a mít užitek z přeshraniční hospodářské soutěže. Účastníci trhu vykonávající služby agregace budou mít pravděpodobně důležitou úlohu jako prostředníci mezi skupinami zákazníků a trhem. Členské státy by měly mít možnost zvolit si pro účely nezávislé agregace vhodný model provádění řízení, přičemž by měly dodržovat obecné zásady stanovené v této směrnici. Takový model nebo přístup by mohl zahrnovat výběr tržních nebo regulačních zásad, jež poskytují řešení pro účely dodržování této směrnice, včetně modelů, v jejichž rámci se zúčtovávají odchylky nebo*

zaváděny úpravy diagramu spotřeby. Zvolený model by měl obsahovat transparentní a spravedlivá pravidla, aby nezávislí agregátoři mohli plnit úlohu prostředníků a aby bylo zajištěno, že konečný zákazník bude mít z jejich činnosti odpovídající prospěch. Produkty by měly být definovány pro všechny trhy, včetně trhů s podpůrnými službami a kapacitou, aby se stimulovala účast odezvy strany poptávky.“ Typickým příkladem změny ve prospěch spotřebitele je umožnění zákazníkům uzavírat smlouvy s dynamickým určováním ceny elektřiny, kdy se jedné o „smlouvu na dodávky elektřiny mezi dodavatelem a konečným zákazníkem, která odráží cenové změny na spotových trzích včetně denních a vnitrodenních trhů, v intervalech odpovídajících přinejmenším četnosti vypořádání tržních transakcí“ (čl. 2 bod 15 Směrnice o společných pravidlech pro trh s elektřinou). Vhodné nastavení takových dodávek může pro spotřebitele znamenat úspory za spotřebovanou energii a může pomoci co nejlepšímu vybalancování trhu.¹² Pro umožnění výše uvedených služeb je samozřejmě nutné zapojovat do sítě co nejvíce nové technologie jako je smart metering s cílem vytvořit celé chytré sítě (smart grids) s možností vzdálené kontroly jak produkčních, tak spotřebních míst (remote control).

5. KAPACITNÍ MECHANISMY

Druhým a z hlediska specializace autora na právo životního prostředí klíčovým pojmem, jsou kapacitní mechanismy vycházející z potřeby zajištění dodávek elektřiny i v případě, kdy nejsou optimální podmínky pro její produkci ze zdrojů obnovitelných. Shrnutí, zda má stát (případně i se sousedními státy) dostatečnou zdrojovou přiměřenost i za předpokladu, že vypadnou dodávky zdrojů obnovitelných. Zdroje, které jsou schopny poměrně rychle poskytnout požadovaný výkon, jsou nejčastěji tepelné elektrárny na uhlí a zemní plyn. V čl. 23 odst. 2 a 3 Nařízení o společném trhu je uvedeno: „(2). *Před zavedením kapacitních mechanismů provedou dotčené členské státy komplexní studii možných dopadů těchto mechanismů na sousední členské státy alespoň prostřednictvím konzultace se sousedními členskými státy, s nimiž mají přímé síťové propojení, a se zainteresovanými subjekty těchto členských států.* (3). *Členské státy posoudí, zda potíže se zdrojovou přiměřeností může řešit kapacitní mechanismus v podobě strategické rezervy. Pokud tomu tak není, mohou členské státy zavést jiný typ kapacitního mechanismu.*“ Zde je nutné uvést, že zavádění kapacitních mechanismů podléhá dle čl. 20 odst. 5 ve spojení s čl. 23 odst. 1 Nařízení o společném trhu posouzení zdrojové přiměřenosti Evropskou komisí.¹³

Zásady, které je nutné dodržovat při vytváření kapacitních mechanismů, jsou obsaženy v čl. 21 a čl. 22 Nařízení o společném trhu. Jedná se zejména o jejich dočasnost, nenarušování trhu, nepřekračování rámce nutného k řešení problémů, vybírání

¹² Zde je třeba si uvědomit, že pro efektivní fungování evropské energetické sítě (a na ní napojeného trhu) je třeba udržovat rovnováhu v přenosové soustavě tak, aby výroba a spotřeba energie byly v rovnováze. Díky navyšujícímu se podílu obnovitelných zdrojů na produkci je tak vhodné mít nástroje, umožňující tržně na množství energie v síti reagovat.

¹³ Kdy kritérii posouzení jsou: *posouzení soustavy z hlediska stávajících dodávek elektřiny a předpokládané poptávky po ní na úrovni Unie, na úrovni členských států a tam, kde je to relevantní, na úrovni nabídkových zón.* (čl. 23 odst. 1 Nařízení o společném trhu).

poskytovatele kapacity transparentním, nediskriminačním a konkurenčním způsobem umožňujícím účast všech druhů zdrojů. Poslední jmenovaná podmínka zavádí určitou technologickou neutralitu. Ta je však částečně kompenzována v rámci zohlednění klimatických cílů, kdy kritikové kapacitních mechanismů uváděli, že umožňují udržovat v provozu i staré ale levné fosilní zdroje, které by jinak již byly odstaveny.¹⁴ Kompenzace je zakotvena v čl 22 odst. 4, který zavádí omezení prostřednictvím mezních hodnot následujícím způsobem:

„a) výrobní kapacity s emisemi CO₂ z fosilních paliv vyššími než 550 g na kWh elektřiny, které zahájily komerční výrobu dne ... [den vstupu tohoto nařízení v platnost] nebo později, nesmějí nejpozději od tohoto dne v rámci kapacitního mechanismu být zařazovány ani obdržet platby ani závazky k dalším platbám;

b) výrobní kapacity s emisemi CO₂ z fosilních paliv vyššími než 550 g na kWh elektřiny a zároveň s emisemi CO₂ z fosilních paliv vyššími než 350 kg na instalovaný kW elektrického výkonu v ročním průměru, které zahájily komerční výrobu před ... [den vstupu tohoto nařízení v platnost], nesmějí nejpozději od 1. července 2025 v rámci kapacitního mechanismu být zařazovány ani obdržet platby ani závazky k dalším platbám. Mezní hodnota emisí CO₂ z fosilních paliv 550 g na kWh elektřiny a mezní hodnota emisí CO₂ z fosilních paliv 350 kg na instalovaný kW elektrického výkonu v ročním průměru uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) se vypočítá na základě projektované účinnosti výrobní jednotky, kterou se rozumí čistá účinnost při jmenovité kapacitě podle příslušných norem Mezinárodní organizace pro normalizaci.“

Pozornému čtenáři jistě neuniklo, že se v textu autor zabývá pouze základními mantinely kapacitních mechanismů a že z citovaných ustanovení přímo plynou některé z nich. Vzhledem k omezenému rozsahu článku se tak prosím spokojme s konstatováním, že základními mechanismy jsou kapacitní platby, jejichž podmnožinou jsou platby za strategické rezervy, přičemž v jejich případě cenu za kWh poptávané elektřiny nabídne objednatel a čeká, jaký efekt bude tato nabídka mít. Alternativou, je tzv. kapacitní trh, kdy je to naopak – „*stát nebo jiná instituce určí, kolik kapacit by se mělo zajistit (centralizovaná varianta), nebo pro to stanoví vzorec (decentralizovaná varianta), a trh pak určí, kolik to bude stát*“.¹⁵ V současné době nejsou v České republice kapacitní mechanismy aplikovány.

6. DALŠÍ NOVINKY STRUČNĚ

Další novinky vyplývající z energetického balíčku jsou spojeny s úpravou kodexů přenosových sítí, posílení role Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů a národních regulátorů, včetně zvýšení prvků energetické bezpečnosti a daleko vyšších nároků na vzájemné vybalancování všech systémů. Ve vý-

¹⁴ Na skupování fosilních elektráren na hraně životnosti a využívání kapacitních mechanismů je například z podstatné části postaven obchodní model společnosti EPH.

¹⁵ KUČERA, J. Elektrárenský gordický uzel III: Mechanismus zvaný kapacitní [online] [7. 6. 2019], dostupné na: http://ceskapozice.lidovky.cz/elektrarensky-gordicky-uzel-iii-mechanismus-zvany-kapacitni-pt9-/tema.aspx?c=A150605_133845_pozice-tema_kasa.

čtu můžeme pokračovat slovy digitalizace, chytrá měřicí zařízení, chytré spotřebiče, vše dohromady vytvářející chytré sítě co nejlépe využívající aktuální výrobu, optimalizující spotřebu a akumulující nespotřebovanou energii. V souvislosti s akumulací je třeba zmínit předpoklad, že akumulační zařízení ani dobíjecí infrastrukturu nebude vlastnit provozovatel distribuční soustavy. Tedy opětovně oddělení vlastnictví tak, jak je již známé v rámci unboundingu výrobců a distributorů.

7. ČESKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA A POZICE

Základy českého energetického práva jsou vtěleny do tří zákonů, zákona č. 458/200 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (dále jen „energetický zákon“), zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energií a zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií. Všechny uvedené předpisy byly opakovaně novelizovány, přičemž kromě zákona o podporovaných zdrojích energií, oslaví dva zbývající v příštím roce 20. výročí od svého přijetí. Je otázkou, zda by si tato část právního řádu České republiky nezasloužila novou právní úpravu, reagující pružněji na technologický vývoj a pravděpodobný rozvoj dalšího sektoru ekonomiky v souvislosti s poskytováním služeb v energetice. Přestože širší odborná veřejnost sleduje zprávy o otevírání bateriových úložišť ve vzdálených státech i okolních státech EU, málokdo si uvědomuje, že komerční provoz takových zařízení v ČR není z důvodu technické zaostalosti, ale chybějící právní úpravy jejich komerčního provozování. Což je zřejmě jeden z nejmarkantnějších nedostatků stávajícího energetického zákona, nicméně dalších příkladů by šlo nalézt celou řadu. Je tedy otázkou, zda namísto novelizace mnohokrát novelizovaného předpisu nepřejít k sepsání celého nového, moderního energetického zákona. Podle autora jednoznačně ano.

Stav energetických zákonů poměrně značně determinuje též stávající Státní energetická koncepce, která je však založena na východiscích před přijetím Pařížské úmluvy a zimního energetického balíčku. Její aktualizace se v důsledku změn pojetí energetiky v EU, jeví jako logický krok. Její součástí by měla jednoznačně být konkretizace českých postojů v rámci vznikající energetické unie a ze strany vlády by mělo dojít k rozhodnutí, jak bude vypadat energetický mix ČR v příštích desetiletích.

Závěrem si dovolím zcela věcně zamyšlení, které plyne z ekonomické náročnosti připravovaných změn a od toho se odvíjející jejich akceptace veřejností. Dá se očekávat, že v souvislosti s integrací nových zařízení, služeb a v obecné rovině požadavků kladených na provozovatele přenosové soustavy¹⁶ leckoho napadne otázka financování probíhajících změn. Aktuální předklady jsou založeny na dispozici dostatečnými prostředky provozovatelů distribuční soustavy. Přestože autor článku nepochybuje o profitabilitě provozování distribučních sítí, je otázka, jak moc prostředky investované nad rámec běžné údržby sítí v rámci životnosti jednotlivých komponent v konečném důsledku pocítí spotřebitelé. Ti by tak mohli platit sice méně za samotné odebrané množství energií (o jejichž ceně nechce autor spekulovat, ale očekává spíše růst), nicméně by se zvýšily

¹⁶ Které jsou mnohonásobně technicky náročnější.

poplatky za distribuci. S tím dále souvisí otázka fázování jednotlivých změn, a jak uvádí Ing. Pavel Šolc, člen představenstva ČEZ distribuce a.s.: „*Cesta k decentralizované energetice je zdlouhavá a nákladná. Nelze očekávat, že energetický systém, který je výsledkem více než stoletého vývoje a průměrné stáří zařízení je okolo 40 let, lze totálně změnit během několika let.*“¹⁷ Jaká bude realita dalšího vývoje evropské energetiky po implementaci zimního energetického balíčku, uvidíme nejpозději v roce 2030.

JUDr. Jiří Pokorný, Ph.D.
Právnická fakulta Univerzity Karlovy
pokornyj@prf.cuni.cz

---

¹⁷ ŠOLC, P. Minulost, přítomnost a budoucnost české energetiky z praktického pohledu. Přednáška v rámci předmětu Horní, energetické, atomové právo; PF UK, 11. 5. 2019.